

BOEK PETRA STIENEN

De schatten naast de voordeur

In *Terug naar de Donderberg* herontdekt arabiste Petra Stienen haar geboortegrond. Ze gaat op zoek naar de andere kant van de Roermondse achterstandswijk, die in 2009 landelijk in het nieuws kwam vanwege problemen met allochtone jongeren.

door **Gertie Driessen**

Haar boek gaat over de Roermondse wijk Donderberg, maar het thema is herkenbaar voor velen. Een verhaal over het ontvluchten van je roots. Je geboortegrond, waar je allesbehalve prettige herinneringen aan hebt. Om jaren later en een brok levenservaring rijker te ontdekken dat die plek uit je jeugd ook hele mooie kanten heeft. 'De schatten naast de voordeur', noemt Petra Stienen dat. „Soms moet je net als ik verre reizen maken om die te ontdekken.” Kleine Petra groeit op als oudste in een gezin van vier in een arbeiderswoning in de naoorlogse wijk Donderberg. Vader Wim moet keihard werken om zijn gezin met een karig loontje te kunnen onderhouden. Wim, manisch-depressief zoals jaren later blijkt, drukt met zijn onvoorspelbare gedrag een zware stempel op het gezin. Als de 11-jarige Petra haar vader op een dag voor de zoveelste keer tegen de buurman hoort klagen hoe onrechtvaardig het leven is, staat haar besluit vast. Ze wil zo snel als het kan weg uit de Donderberg. 'Ik zie hoe ze met hun geklaag over anderen en hun verongelijkheid geen stap verder komen. Ik begrijp wel dat mijn vader het oneerlijk vindt maar er zit in zijn houding ook iets calimero-achtigs, wat de Limburger mischien wel eigen is. 'Zij zijn groot en ik is klein en da's niet eerlijk, o nee.' Met achttien grijpt Stienen haar kans en vertrekt naar Leiden om Arabisch te gaan studeren. Haar Limburgse afkomst stopt ze zo ver mogelijk weg. „Ik heb jaren bewust geen dialect gesproken. In Roermond kwam ik alleen nog als het echt niet anders kon”, vertelt ze in vlot Remunj. 'Het meisje uit de Donderberg' trekt de wijde wereld in. Tien jaar werkt ze als mensenrechtendiplomaat in Egypte en Syrië. Als ze zich in 2004 vestigt in Den Haag, is het (politieke) klimaat in Nederland verhard. Het wij-zij denken verscherpt. Ook in de Roermondse wijk Donderberg, die in 2009 herhaaldelijk het landelijk nieuws haalt vanwege een groepje allochtone jongeren dat de wijk terrori-

Petra Stienen samen met jongeren uit de wijk Donderberg in DB4-all, waar ook haar boek wordt gepresenteerd.

foto Stefan Koopmans

seert. Drugshandel en criminaliteit tieren er welig. Als bekend arabiste wordt Stienen steeds vaker aangesproken op haar Limburgse roots. Hoe kan een wereldse vrouw als zij nu uit zo'n achterstandswijk ko-

men? Langzaam raakt Petra geïntrigierd door haar geboorteplek. „Ik was ervan overtuigd dat er ook een ander verhaal over de Donderberg te vertellen zou zijn. Een verhaal over mensen die ondanks alle te-

genslagen wel iets met hun leven doen. Dus besloot ik daarnaar op zoek te gaan.” Steeds vaker is ze in Roermond te vinden. Struint uren door de Donderberg. Praat met wijkbewoners van allerlei komaf, met beleidsmakers. Bezoekt geregeld de kerk en de moskee. Wordt bijna kind aan huis bij DB4-all, het jongeren centrum voor de allochtone jeugd, dat in de bisschopsstad nog steeds geen beste reputatie heeft. En ze ontdekt die andere kant. In personen als de Somalische Salada, vrijwilligster bij het Moedercentrum, en haar ambitieuze dochter Amal. In Selami Coscun, raadslid van Turkse komaf. In Chaib Ramdami, de 'vaderfiguur' voor de jongeren van DB4-all. In Pierre Diederen, één van de kartrekkers van de wijkraad.

Dat Stienen het andere gezicht van de Donderberg ziet, heeft vooral te maken met haar manier van kijken. „Mensen zijn méér dan hun afkomst of religie. Net zoals een wijk méér is dan een groep probleemjongeren. Er is door de politiek en door instanties veel te veel

gefocust op repressie en veiligheid, vindt ze. En te weinig op de vraag hoe het kan dat het merendeel van wijkbewoners wel gewoon meedoet. Wat zij willen en wat hun wensen zijn. Dat sommige jongeren ontsporen, kan ze ergens wel begrijpen. „Deze jongens zijn murw geslagen door het leven. Ze hebben acceptatie en aanmoediging nodig. Zelf heeft Stienen in haar jonge jaren ook steunpilaren gekend. Opa, die 'zijn Pietje' het gevoel gaf dat ze er mocht zijn. Tante Mia uit Neer, wier hartelijkheid en warmte ze terugvond in veel vrouwen in de Arabische wereld. Leraar Hein van Melick, die haar aanmoedigde haar talenten te ontwikkelen. „Iedereen heeft op z'n tijd een uitgestoken hand nodig. Maar het is aan jezelf om die hand aan te nemen. Om er iets van te willen maken.”

'Terug naar de Donderberg' wordt vrijdag 6 februari gepresenteerd in jongeren centrum DB4-all in de Donderberg. D66-voorman Alexander Pechtold neemt het eerste exemplaar in ontvangst. Daarna is het boek te koop.